TWEEDE KAMER DER STATEN-GENERAAL **2**

Vergaderjaar 2026-2027

36 984 (R 2222) **Intrekking van de Rijkswet van 10 februari 2017, houdende wijziging van de Rijkswet op het Nederlanderschap in verband met het intrekken van het Nederlanderschap in het belang van de nationale veiligheid (Stb. 2017, 52) en tot wijziging van de Wet op de inlichtingen- en veiligheidsdiensten 2017**

Nr. 26 **AMENDEMENT VAN DE LEDEN MARKUSZOWER EN LAMMERS TER VERVANGING VAN DAT GEDRUKT ONDER NR. 20[1]**

Ontvangen 18 november 2026

De ondergetekenden stellen het volgende amendement voor:

I

In het opschrift wordt na “wijziging van” ingevoegd “de Rijkswet op het Nederlanderschap en”.

II

In de beweegreden wordt na “behouden blijft” ingevoegd “en dat het tevens gewenst is de Rijkswet op het Nederlanderschap te wijzigen”.

III

Na artikel I wordt een artikel ingevoegd, luidende:

ARTIKEL IA

Artikel 14, eerste lid, derde en vierde zin, van de Rijkswet op het Nederlanderschap vervalt.

IV

Aan artikel III wordt toegevoegd “, met uitzondering van artikel IA, dat in werking treedt op een bij koninklijk besluit te bepalen tijdstip.

Toelichting

Artikel 14, eerste lid, van de Rijkswet op het Nederlanderschap geeft de minister de bevoegdheid de verkrijging of verlening van het Nederlanderschap in te trekken als die berust op een valse verklaring, bedrog of het verzwijgen van een relevant feit. Na twaalf jaar vervalt die bevoegdheid. Wie zijn bedrog twaalf jaar verborgen houdt, blijft Nederlander, ook als de fraude daarna onomstotelijk vaststaat. De wet beloont daarmee wie de leugen volhoudt.

[1] Vervanging in verband met een wijziging in de ondertekening.

Dit amendement schrapt die termijn. Fraude bij de verkrijging van het Nederlanderschap verjaart niet langer. De minister kan de verkrijging of verlening intrekken zodra de fraude vaststaat, ongeacht hoeveel tijd sindsdien is verstreken. De uitzondering voor veroordelingen wegens misdrijven uit het Statuut van Rome vervalt mee, omdat zij zonder termijn overbodig is.

Een Nederlanderschap dat door fraude is verkregen, is nooit rechtmatig bezeten. Het is verleend op gegevens die niet klopten, aan iemand die niet aan de voorwaarden voldeed. Tijdsverloop maakt dat niet alsnog rechtmatig.

Het amendement past binnen het Europees Verdrag inzake nationaliteit. Artikel 7, eerste lid, onder b, van dat verdrag staat verlies van de nationaliteit toe bij verkrijging door frauduleus gedrag, valse informatie of het verzwijgen van een relevant feit, en verbindt daaraan geen termijn. Het verdrag aanvaardt in dat geval zelfs staatloosheid (artikel 7, derde lid). De termijn van twaalf jaar is een keuze van de Nederlandse wetgever, die de wetgever zelf kan terugdraaien.

Markuszower
Lammers